



## ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ ΑΡΑΧΩΒΙΤΟΥ

«Ο κ. Εύ Μόσχος, ἐκ τῶν ἐπ' ἡμετέρων τοῦ χωρίου Ἀραχωβίτης Φιλιαδῶν, διαμένων εἰς Ἀθήνας, μὲς ἀπέστειλε μακροσκελὴ ἐπιστολὴν τὴν ὁποῖαν ὁ μικρὸς μας χῶρος δὲν μᾶς ἐπέτρεπε νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν. Ὁ κ. Μόσχος μᾶς παρακαλεῖ, ἐφ' ὅσον δὲν κατορθώσωμεν νὰ πᾶμε ἕως τὴν Ἀραχωβὰ μὲ τὸν φίλον... ἀπεσταλμένον τοῦ κ. Καραμανλῆ, διὰ νὰ ἴδῃ ὁ ἴδιος τὰ χάλια τοῦ χωρίου του, νὰ τοῦ στείλωμεν τὴν ἐπιστολὴν γιὰ νὰ διαβάσῃ ἕνα πρὸς ἕνα τὰ χάλια καὶ νὰ τὰ θέσῃ ὑπὲρ τοῦ κ. Καραμανλῆ.

Πληροφοροῦμεν τὸν κ. Μόσχον ὅτι τὴν ἐπιστολὴν τοῦ τὴν ἐστειλάμεν ὅπου... δεῖ καὶ... ἐλάβωμεν τὴν ἀπάντησιν ὅτι, Θεοῦ θέλοντος, θὰ ἐλθῇ τὸ κολοκαίρι νὰ περιοδεύσῃ καὶ πάλιν μαζί μας βέβαια καὶ ἐλπίζει νὰ φθάσῃ καὶ ἕως τὴν Ἀραχωβὰ καὶ περὶ πέρα ἀκόμη, ἐάν ἐννοεῖται θὰ ἐξοκολουθῇ νὰ εἶναι στὴν Κυβέρνησι, ὁ Καραμανλισμός. Εἰς ἄλλου καὶ ἡ στήλη μας εἶναι κατελιμμένη τώρα μὲ τὰς ἀνακα-

ρα μας Ἑλλάδα. Ἀξέχαστη θὰ μοῦ μένῃ καὶ μένῃ σέ βλους ἡ Παρασκευὴ τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Ὑπῆρξε ἡ μεγαλειότερη χαρὰ τῆς ζωῆς μας. Αὐτὴν τὴν ἡμέρα, αἰώνων πόθοι ἐπραγματοποιήθησαν. Αὐτὴν τὴν ἡμέρα δοκιμάσαμε πράγματι τίς εὐτυχέστερες μέρες τῆς ζωῆς μας. Τέτοιες μέρες σπάνια ἐρχονται στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ γεγονότα τυπώνονται ἀνεξίτηλα στὴν μνήμη τῶν ἀνθρώπων. Πῶς νὰ μὴν ἀφήσω ἀνεξάληπτες ἐντυπώσεις; Ὁ χθεσινὸς τύραννος πανικόβλητος φεύγει. Ὁ τύραννος χάνει τὴν δόξαν του. Ὑραγίως σηκώνει τὸ σκεβρὸν μένο σῶμα τοῦ ὑπὸ τοὺς τεμενάδες καὶ τὰ δεινοπαθήματα εἰς γενεὴς γενεῶν. Θαραλλὰ βγαίνει τώρα στοὺς δρόμους μὲ τὰ ἄρματα του. Κρυμμέναι καὶ ἐξουθενωμένοι οἱ τύραννοι οἱ χθεσινοὶ, προσέρχονται ἀσπλοὶ καὶ γονυκλινεῖς σὺν χθεσινῷ ραγιά, γιὰ νὰ ζητήσουν ἔλεος, καὶ ὀντες Ὑψηλόφρονες καὶ ὑπερήφανοι, σὺν ἑλληνας οἱ ραγιάδες Χριστιανοὶ, πρὶν ἀπὸ μα ἀποκτήσουν ἐπίσημα τὴν λευτερίαν τους, παρηγοροῦν τοὺς βεβαιώνουν γὰρ τὴν ἀσφάλειαν τους, τοὺς ἐγγυῶνται γὰρ τὴν ζωότητά. Καὶ ἐκράτησαν τὸ λόγον τους!

Ἐν τῷ μεταξύ ἐφθασε ἡ περὶ χαρούμενη εἰδήσις ὅτι καὶ χωρὶς τῆς περιοχῆς μας ἔδω. Ἐνας λόχος ἀπελευθερωτικῶν στρατῶν ξεκίνησε ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ λίου— Παραμυθιάς μὲ κατεύθυνσιν τὸ Καστρί. Μαζί μὲ τὸν λόχον καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ποὺ εἶχε πάγῃ γιὰ νὰ φέρῃ τοὺς ἀπελευθερωτὲς, ὅπως εἶπα μεν σὲ προηγούμενον φύλλον. Φρενίτις ἐνθουσιασμοῦ κατέλαβε τοὺς Χριστιανούς. Οἱ πρόκριτοι ἐτοιμάζον τὴν ὑποδοχὴ. Οἱ δάσκαλοι, οἱ παπάδες πρωτοπόροι. Καρίτσα καὶ παιδιὰ μάζευαν λουλούδια, ἔκαναν μπουκέτα καὶ στεφάνια γιὰ νὰ στεφανώσουν καὶ νὰ ράνουν τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος μας, τοὺς ἡρώωνες ἐλευθερωτὲς μας. Ἡ νοικοκυρὴς ἀσπρίζαν τὰ σπιτία, σκούπιζαν. Ἡ σημαιοῦλες μας ξεπρόβαλαν ἀπὸ τὰ παράθυρα καὶ ἐπέσπιτιζαν καὶ τοῦ πιδὸ φτωχικοῦ καὶ ὑψώθηκαν σὲ πρόχειρους ἰστούς. Ἡ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν ἄρχισαν νὰ κτυποῦν. Καί, παραδόξως, σὲ μερικὰ σπιτία Μουσουλμανικὰ ὑψώθηκε καὶ ἐκεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία. Δείγμα ὑποταγῆς σὲ τὴν μοῖρα! Ἡ μεγάλη ἡμέρα ἐφθασε....

Ἡ συνέχεια σὲ ἐπόμενο γ. κ.

λύσεις καὶ ἄλλες ἱστορίες τοῦ «Πάτερ Τίτο», ποὺ προσφέρει ἀνυπολόγιστους ὑπηρεσίους εἰς τὸν τόπον, κατὰ τὰ γραφόμενα τῶν ξεκοιτάδων του.

Τὸ Παράπονον τοῦ κ. Μόσχου ἀναφέρεται εἰς τὰ ζωτικώτερα ζητήματα τοῦ χωρίου τοῦ Ἑορτάζομεν τὴν 50ετηρίδα τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἀκόμη οὐτὲ διανοίξῃς ἕως δρόμου μήκους ἴσως 5 χιλ. τῶν ἀπὸ χάνι—τζούμα ἕως τὴν Ἀραχωβὰ ἔχει διανοιγῇ πλήρως, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἥμισυ. Μὲ τὸν ρυθμὸν οὗτον ἐντός τῆς νέας 50) γιὰς θὰ διανοιγῇ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τμήμα! Φυσικὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην, ὑπ' ὅψιν τοῦ ὁποίου ἐξοικονομῶν τὸ παράπονον, ἀν δύνανται καὶ πρέπει νὰ γίνῃ εἰς χρόνον συντομώτερον καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του.

Σημειώμεν ὁ κ. Μόσχος καὶ ἄλλας ἀνάγκας τοῦ χωρίου τοῦ διὰ τὸ Σχολεῖον, τὴν Ἐκκλησίαν κλπ. Ὁ κ. Νομάρχης ἐπέσπευξε τὴν Ἀραχωβὰ καὶ διεπιστάσε τὰς ἐλλείψεις καὶ ἀνάγκας τῆς. Ἐναπόκειται εἰς τὸν ἴδιον νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐλλείψεων.

Ἀλλὰ τοῦ κ. Μόσχου τὸ παράπονον εἶναι ἐντονώτερον διὰ τὸ ζήτημα τῆς μειονομασίας τοῦ χωρίου τοῦ εἰς «Ριζὸν», τὴν ὁποῖαν μετονομάσιν ἀποκροῦσι οἱ κάτοικοι, διότι ὡς Ἀραχωβὰ εἶναι γνωστὸν καὶ ὡς Ἀραχωβὰ δὲν θὰ σβῇ ἡ ἱστορία τοῦ χωρίου τῶν δια τὴν ὁποῖαν ὑπερηφανεύοντο. Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦ τῶν γράφει: «Δὲν εἶναι νοητὸν οὐτε καὶ δικαίον τῆς μὲν Ἀραχωβῆς Βοιωτίας τὸ ὄνομα νὰ μὴ θεωρεῖται ξενικὸν καὶ τὸ ἄνομα Ἀραχωβὰ τοῦ χωρίου μας νὰ θεωρεῖται ξενικόν». Σοβαρὸν τὸ ἐπ' χεῖρμα καὶ ὁρθὸν εἶναι νὰ μετονομασθῇ ἐκ νέου τὸ «Ριζὸν» ποὺ δὲν σημαίνει τίποτε — εἰς Ἀραχωβὰν, ὅπως τὸ ἐπιθυμοῦν οἱ κάτοικοι. Ἀλλὰ σὲ τοῦ κουφῶ τὴν πόρτάν ὅσο θέλεις βρόντα...

## ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενόμενον ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνδρείων Διοικητικῶν Συμβουλῶν τοῦ ἐκστεινωμένου ἐν τῇ πόλει μας Φιλοπροσδετικῶν Ὀμίλου «Ἡγουμενίτης» ἐξελέγησαν οἱ Βασιλεῖς Διαμαντῆς Πρόεδρος, Γ. Πιτούλην, ἀντ. Γρηγορίου, Βασιλεῖς Σιράτης Ταμίος καὶ οἱ κ. κ. Παπαγιάννης, Γεώργιος Παρούσης, Ζ. Δαφνιάς καὶ Μ. Σιγυροπούλου Σύμβουλοι.

## ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Φιλοπροσδετικῶν Ὀμίλου «Ἡγουμενίτης» ἐκφράζει θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Κινῆ ματογράφου «τὸ ΟΑΞΙΣ» διὰ τὴν εὐγενὴ παραχώρησιν τῆς αἰθούσης τοῦ κινῆ πρὸς ὁρ γόνων ἐν αὐτῇ τῆς διαλέξεως τῆς 10ης Μαρτίου ἐ. ε.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ «Φ.Ο.Η»

## ΠΡΟΣΔΕΙΞΙΣ

Τὸ Ταμεῖον «Ἡγουμενίτης» προοικεῖ ἀπαντας τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρου ἐισοδήματος καὶ λοιπῶν ἐσόδων, οἵτινες ἔλαβον γνῶσιν τῆς ὀφειλῆς των, ὡς καὶ τὴν χρονολογίαν καταβολῆς, ὅπως προσέλθουν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ καταβάλουσιν τὰς ὀφείλεις των, καθόσον λόγῳ ἀνεπαρκείας προσωπικοῦ δὲν θὰ περιοδεύσονται Διαχειρισταὶ ἐισπράξεις, οἱ δὲ μὴ συμμορφωμένοι θὰ ὑποστοῦν τὰς συνεπείας ἐπιβαρύνσεως τῆς ὀφειλῆς των διὰ τῶν νομίμων προσουξήσεων ἐκ προθέσεως καταβολῆς. Ἐν «Ἡγουμενίτῃ» τῆς 12 Μαρτίου 1963

Ὁ Διευτὴς τοῦ Ταμείου «Ἡγουμενίτης»  
Γεώργιος Παπακώστας

## ΟΙ ΤΙΤΟΠΛΗΚΤΟΙ

«Δὲν ἤμπορεῖ ὁ τίτος νὰ προσδεύσῃ καὶ νὰ κόμῃ προκοπὴν — μᾶς ἔλεγε ἕνας καλὸς καὶ μυαλωμένος πολίτης — γιὰ τί ἀκόμη δὲν ἔχουμε ἀπάλλαγῃ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ραγιαδισμού καὶ τῆς ξενομανίας. Ὑμεῖς ἀνὰ πᾶν ὁ ξένος, ἡμεῖς θὰ χάσουμε τὰ ψέμματα καὶ θὰ τὸν ἀνακηρύξουμε εὐεργέτη. Γιὰ τὸν ἐντόπιον, ὅσα καὶ ὅσα μᾶς κόμῃ καλὰ, ἡμεῖς δὲν θὰ τὰ ἀναγνωρίζουμε».

Αὐτὰ ἐλέχθησαν ἐν συζητῇ σὲ διὰ τὰ ὄργανα θέντα μαθητὰς Παπαμυθιά εἶναι τὰ περὶ τικὰ συσσίτια γιὰ τοὺς ἀπορους. Ὁ Ἱεροκῆρυκας δὲν εἶχε καμιά ἀνάμει. Βρῆκε ἐτοιμὴν οτρωμένην τὴν δουλειὰ ἀπὸ ἄλλους. Πῶς τὸν μυρίσθηκε τὸ τί ἐγίνε; Πῶς συντητῆθαι μὲ τὸν Καραμουτζούνην, τὸν φίλον ὁρῶντων; Εἶναι μυστικὸν οὗτο ποὺ μόνον ὁ ἴδιος τὸ γνωρίζει. Παπαμυθία εἶναι τὰ περὶ ἀκακαλῦψαν καὶ παρακλήσαν τοῦ Ἱεροκῆρυκος διὰ νὰ ἐλθῇ νὰ ὁργανώσῃ συσσίτιον. Εἰς προηγούμενον φύλλον ἐγράφη με πῶς ὑπεχρεώθη, ποῖος τὸν ὑπεχρεώσε καὶ τὸν παρώτρυνε νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν Θεσπρωτίαν. Ἡ κάθοδος τοῦ φιλανθρώπου ἐδῶ ὀφείλεται μόνον εἰς τοὺς κ. Σάβραν καὶ Πιτούλην. Αὐτοὶ τὸν παρώτρυναν. Καὶ αὐτοὶ τοῦδωκαν 30.000 δρ. Καμμία ἀνὰ μίαν εἰς τὴν συμφωνίαν ἐλθεῖν καὶ ὡς Ἀραχωβὰ δὲν θὰ σβῇ ἡ ἱστορία τοῦ χωρίου τῶν δια τὴν ὁποῖαν ὑπερηφανεύοντο. Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦ τῶν γράφει: «Δὲν εἶναι νοητὸν οὐτε καὶ δικαίον τῆς μὲν Ἀραχωβῆς Βοιωτίας τὸ ὄνομα νὰ μὴ θεωρεῖται ξενικὸν καὶ τὸ ἄνομα Ἀραχωβὰ τοῦ χωρίου μας νὰ θεωρεῖται ξενικόν». Σοβαρὸν τὸ ἐπ' χεῖρμα καὶ ὁρθὸν εἶναι νὰ μετονομασθῇ ἐκ νέου τὸ «Ριζὸν» ποὺ δὲν σημαίνει τίποτε — εἰς Ἀραχωβὰν, ὅπως τὸ ἐπιθυμοῦν οἱ κάτοικοι. Ἀλλὰ σὲ τοῦ κουφῶ τὴν πόρτάν ὅσο θέλεις βρόντα...

Παραδόξως κατὰ τὰ ἔγκατα τὰς συσσίτια καὶ ἐδῶ καὶ στὴν Κόνιτσαν δὲν ἀνεφέρθησαν τὰ δυνάμει τῶν χρηματοδοτῶν. Ἀπέφυγον νὰ ἀναφέρουν τὴν πηγὴν τῶν χρημάτων διὰ νὰ μείνῃ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ κ. Καραμουτζούνης «ἰδίαις δαπάναις ὁργανώσε» τὰ συσσίτια καὶ ὅτι ἡ βοήθεια τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ἐστὶν ἀνθρώπινη. Εὐεργέτης τοῦ τόπου ἐποιεῖ ὡς ὁ Ἱεροκῆρυκας καὶ ὁ Καραμουτζούνης!

Ἦκουσε ὁ κ. Νομάρχης τὰς κουχισολογίας των. Καὶ εἶπε: «Πρέπει νὰ ξέρετε ὅλο σας ὅτι αὐτὸ τὸ φαγητὸ ποὺ παρασκευάσθηκε γιὰ τὰ ἄπορα παιδιά τῆς Θεσπρωτίας τὸ ὀφείλεται στοὺς κ. κ. Σάβραν, Πιτούλην, ποὺ δίδωσαν τὰ χρήματα. Δὲν γνωρίζωμεν ἐν προθέσει ὅτι ὅσα λέγει ὁ Ἱεροκῆρυκας καὶ ὁ Καραμουτζούνης εἶναι ψέμματα. Ἰσως ἐκ λεπτότητος καὶ μὴ τὸ εἶπε. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ποὺ εἶπε σημαίνουν ὅτι τὰ ὅσα οἱ ἄλλοι εἶπον δὲν ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἀλήθειαν. Δηλαδὴ ἦσαν ψέμματα».

Ἔτσι ἀπεκαλύφθη ἡ ἀλήθεια, τὴν ὁποῖαν ἄλλοι ἀπέκρυψαν διὰ νὰ δημουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ἐπιβιβάζονται σὲ πράξεις ἀγορευοῦν καὶ νὰ δημιουργήσουν τίτλους εὐγνωμοσύνης.

νὰ ψευδίσουν ἠθικὰ ὠφελήματα σὲ τὰ θολὰ νερά.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν, μαθεύτηκε ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια, τί ἐπρεπε νὰ κάμουν αἱ τοπικαὶ ἐφημερίδες; Νὰ ἐκφράσουν τὰς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς δωρητὰς, νὰ ἐξυμνήσουν τὴν γενναίαν ὁδωρὸν πρᾶξιν των, διὰ νὰ τοὺς κολακεύσουν καὶ προσφέρουν διὰ τοιοῦτος σκοποῦς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐκ μὲν τὸ ἀντίθετον. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου ἡ ἀλήθεια, οἱ τοπικαὶ συνάδελφοι παρασυρθεῖσαι ἢ μὴ ἀπὸ τὴν ἄλλην ἡρῆσαν τὰ λιβανίσματα τοῦ Ἱεροκῆρυκος. Οὐδὲ λέξιν διὰ τοὺς Θεσπρωτοὺς δωρητὰς. Μία δὲ τοῦτων ἡ σοβαρώτερη ἐξ ὧν ἐσπευσεν νὰ ἐκφράσῃ ἐντονώτερον τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὸν Ἱεροκῆρυκα διότι, ὡς ἔγραφε, προσέφερε οὗτος... «ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας» πρὸς τὸν τόπον μας! Ἐτέρᾳ τοιαύτῃ ἐδωμοσύνης καὶ τὴν φωτογραφίαν τῶν δύο... εὐεργετῶν: Ἱερ. Καραμυθιά καὶ Καραμουτζούνην. Θὰ ἤμπορούσαν νὰ εἶπον ὅτι ἐπλανήθησαν καὶ νὰ δικαιολογήσουν ἐκ τῶν ὑστέρων τὴν πλάνην των. Δὲν τὸ ἔκαμον μετρί τῆς στιγμῆς. Ἐδιέβρασαν τὴν διάφυσίν μας. Καὶ ἐτήρησαν σιγὴν. Ἐκυρίαρχε τὸ πνεῦμα τοῦ ραγιαδισμού καὶ τοῦ καιροσκοπισμοῦ. Εἶχε ἐπομένως δικαίον ὁ ἀπλοῦς πολίτης ὁποῖος εἶπε: «Τὸ τίποτ' οὐ μᾶς δὲν θὰ ἴδῃ προκοπὴν γιὰ τὴν μὲς συνέχει τὸ πνεῦμα τοῦ ραγιαδισμού καὶ τῆς ξενομανίας. Ἐθεϊζόμενοι ξένων, χωρὶς νὰ μᾶς προσφέρῃ τίποτε. Καὶ ἀγνοοῦμεν ἐκείνους ποὺ μᾶς προσφέρουν ὡς ἐντόπιον».

Θορυβεῖ ὁ ξένος προσπαθῶν μὲ κάθε εἶδους μέσον νὰ δημιουργήσῃ καὶ νὰ προβληθῇ ὡς προσωπικὸς. Πρόθυμοι οἱ ξεκοιτάδες νὰ τοῦ κρατήσουν ἴσον. Νὰ τὸν ἐξυμώσουν, νὰ τὸν ἐπιδώσουν. Ἀγνοοῦν ὅτι ματαιοπονοῦν ὅτι γελοιοποιεῖται. Ὅτι προκαλοῦν ἀγανάκτησιν εἰς τὴν κοινωνίαν μας. Ὅτι βλάπτουν τὸν τόπον καὶ δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει ἑλπίς νὰ σωθῇ. Ἐχουν προσβληθῇ ἀπὸ τιτοπληξίαν...

## ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς Μαριάνθης συζ. Δημοσθένους Πρόσ σου, συμπολίτου μας, ἐγκατεστημένῃ ἤδη εἰς Ἀθήνας, ἔτε λίσθη παρ' αὐτοῦ καὶ λοιπῶν οἰκείων του μνημόσυνοῦν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς.

ΑΔΑΦΕ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

Ὁ ἀριθμὸς τηλεφώνου τῆς εἰκῆς τοῦ κ. Στρατῆ Ἀθανασίου, τέως Βουλευτοῦ Θεσπρωτικῆς ἡλᾶσε καὶ εἶναι 760096.

## Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ

Κ. ΚΑΝΙΝΙΑ

Ὁ «Φιλοπροσδετικὸς Ὀμιλος «Ἡγουμενίτης» πρὸ πολλοῦ συσταθεῖς, ἤρχισε ἤδη τὴν πνευματικὴν του δράσιν. Τὴν 10ην Μαρτίου καὶ εἰς τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν τοῦ νέου Κινηματοθέατρο τῆς πόλεως μας «Ὁάσις» ὁργάνωσε τὴν πρώτην διάλεξιν, μὲ ὁμιλητὴν τὸν εἰσαγγελεὰ κ. Σπύρ. Κανινίαν, ἐν τῷ πλασιῶ τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Πόλεως.

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, μὲ τὴν βαθεῖαν ἐπιστημονικὴν καὶ φιλοσοφικὴν κατάρτησιν καὶ τὴν διακρίνουσαν τοῦτον εὐφράδειαν καὶ εὐστροφίαν πεινῶντος ὁμιλήσε περὶ τῆς «Πνευματικῆς ζωῆς τῆς Ἑπαρχίας» ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἀνάπτυξις τοῦ θέματος προέκλεισε ἐνδιαφέρον καὶ ἱκανοποίησιν, διὰ τὸ ἀριστον καὶ μεστὸν φιλοσοφικὸν ἐννοῶν περιεχόμενον τῆς ὁμιλίας.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁμιλίας του, ἀφ' οὗ ἐν συντομίᾳ καὶ

## ΗΓΝΟΗΘΗΣΑΝ ΟΙ 100 ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ

Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1 σελίδα  
ὡς τῆς σημερινῆς κατοικίας τοῦ κ. Ἰω. Μουσατηριῶτου καὶ ἐκατοντάδες ἄλλων ἐξ ὧν σχεδὸν τῶν χωρίων τῆς Θεσπρωτίας; Γνωρίζουν τὴν τραγικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου τοῦτον κατὰ τὴν κατοχὴν οἱ ἐπιμεληθέντες τῶν ἐξαιρετικῶν τιμῶν τοῦ Βασιλάκου; Χίλια ἄτομα ἐκ Θεσπρωτίας ἐτφαισθησαν κατὰ τὴν κατοχὴν ἀπὸ τὸ Φανάρι ἕως τὴν Μουγκάνα καὶ Σαγιάδα, ποτίσαντες μὲ τὸ αἷμα τῶν τῶ Ἑλληνικὸν τοῦτο χωρὶς, διότι ἦσαν Ἕλληνες καὶ Χριστιανοί. Ἐπρεπε νὰ ἀγνοηθοῖν οὗτοι;

Ἡ λησμοσύνη ὧν τούτων τῶν ἐκλεκτῶν καὶ γενναίων Ἑλλήνων δὲν βρῆναι ἐκείνους ποὺ ἔλαβον τὴν πρωτοβουλίαν νὰ τιμήσουν μόνον τοῦ Βασιλάκου τὴν ἱερὰν μνήμην. ποὺ ἔλαβε χώραν μὲ τόσο θόρυβον.

Κοινὴ ἡ μοῖρα τῶν τοῦ Βασιλάκου, ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν θυμάτων τῆς κατοχῆς Θεσπρωτῶν. Κοινὴ δι' ὅλους ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐλόβεια πρὸς τὴν ἱερὰν τὴν μνήμην. Μία ἀναθηματικὴ στήλη ἐπρεπε νὰ σταθῇ δι' ὅλους. Ἀς εἴθετο πρῶτον τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλάκου. Ἀποτελεῖ περιφρόνησιν πρὸς τοὺς νεκροὺς μας ἡ ἀγνοία τῆς θυσίας των.

Τὸ σφάγμα δὲν βρῆναι τοὺς ξένους, οἱ ὁποῖοι, ἀγνοοῦντες τὴν τραγικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου μας, ἐπέδειξαν ἐνδιαφέρον μόνον διὰ τὸν Βασιλάκον.

Τὸ σφάγμα βρῆναι τὸν Δημόκριτον καὶ τὸν Δημοκρίτον Συμβουλῶν «Ἡγουμενίτης». Βορῶν τὴν «Ἑνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Θεσπρωτίας, ἡ ἐποῖα ἀπεδέχθη τὴν μεμονωμένην τιμητικὴν διάκρισιν ὑπὲρ τοῦ Βασιλάκου. Τὰ κόκκοι τῶν νεκρῶν μας θὰ ἐπύρουν ἐξ ἀνασκήσεως ὅταν ὁ Δημοκρίτων τῆς «Ἡγουμενίτης» ἀπὸ καλύπτων τὴν στήθεσιν ἀνασημαίνων στήλην πρὸς τὴν τοῦ Βασιλάκου δὲν εἶρε ὀλίγας λέξεις καὶ διὰ τοὺς ἄλλους Δημοκρίτους ὑπαλλήλους, ἱερεῖς, διώτας, ποὺ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τὸν τὸν Θεσπρωτικὴν γῆν. Εἶναι βαρυντὴ ἡ ἑθνη διὰ τὸν διαχωρισμὸν τῶν μαρτύρων εἰς τιμωμένους καὶ μὴ. Καὶ τὸ σφάγμα θὰ διορθωθῇ ἀνὸς ἡμῶς «Ἡγουμενίτης» συντελεθῇ μελλοιτικὰς ἀπὸ πρῶτον τῶν ὁποίων νὰ ἔχουν τὸ θάρρος νὰ προστατεύσουν τοὺς ζῶντας καὶ νὰ τιμῶν καὶ τοὺς νεκροὺς. Καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν νεκρῶν μας ἐπιβάλλει τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀδικίας. Καὶ θὰ ἐπανορθωθῇ. Συντόμως μάλιστα.

διεξοδικῶς ἀνέλυσε τί εἶναι ἡ Πνευματικὴ ζωὴ καὶ τί πνεῦμα καὶ ὅτι φορὸς τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ὁ ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος ποτὲ δὲν πρέπει νὰ αἰσθανθῇ τὸ πνεῦμα ὡς ἰδιότητα, ἀλλ' ὡς δύναμιν ποὺ δολοκληρώνει αὐτὸν, ἀνέφερεν ἐν συνεχείᾳ τὰς αἰτίας ἐνεκα τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλάς. Ἐπαρχία καὶ ἡ Πνευματικὴ ταῦτης ζωῆς δὲν εὐρίσκεται εἰς ἀνέστην.

Αἱ αἰτίαι αὐταί, εἴπεν ὁ ὁμιλητής, εἶναι ἱστορικὰ κατὰ πρῶτον λόγον, διότι αἱ συνθήκαι τοῦ βίου ἦσαν τοιαῦται κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους, ὥστε ὑπεβόηθησαν νὰ εὐνοηθῇ τὸ Κέντρον καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἦτο καὶ ψυχολογικὰ. Ἐν τέλει συνέστησεν εἰς τὸν Σύλλογον συγκεκριμένα πρακτικὰ ἔργα ἥτοι τὴν ἱδρύσιν Βιβλιοθήκης, Μουσείου τοπικῆς ἱστορίας, ἐντευκτήριον πρὸς δημιουργίαν κοινωνικότητος τῶν ἀνθρώπων, αἰθουσας συναυλιῶν, συνέχισιν τῶν διαλέξεων κ.λ.π. Μετὰ τὸ πέραν τῆς διαλέξεως τὸ ἀκροατήριον ἐξέσπασε εἰς χειροκροτήματα ὑπὲρ τοῦ ὁμιλητοῦ.

Ὁμολογουμένως ἡ πρώτη οὕτῃ ἐκδήλωσις τοῦ «Φίλοπροσδετικῶν Ὀμίλου «Ἡγουμενίτης» παρήγαγεν ὀρίστας ἐντυπώσεις παρὰ τῷ ἀκροατήριῳ, ἀφ' οὗ ἄλλως τε τὴν ἐνῶσιν ἔκαμεν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, ἀνθρώπος ἀναμφισβήτητος πνευματικῆς ἀξίας. Εὐχόμεθα εὐδόξωσιν τῶν προσπαθειῶν τοῦ Ὀμίλου διὰ τὸ καλὸν τῆς πόλεως. Εἰς τὴν προσπάθειάν των πιστεύουμεν ὅτι ἐρημνεύμεν καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων τὴν γνώμην εἰς τὸ τύπος τὰς συμπαρασταθῇ εἰς τὴν προσπάθειαν τὴν ὁποῖαν ἀνέλαβε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ  
Β' ΔΙΟΕΣΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ  
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Αριθ. Πρωτ. 22

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεῖα Β' Δημ. Σχολ. Παραμυθίας  
Ἐκθέτει

τὴν 20ὴν Ἀπριλίου ε. ε. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12—1 μ. μ. ἐν Παραμυθίᾳ (Καφεῖον Ἰωάν. Τσιλῆ) εἰς πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ σχετικῇ μελέτῃ Γ.Υ.Ν.Θ. ἐργασιῶν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ διδακτηρίου, προϋπολογισθείσης τῆς δαπάνης εἰς 10.000 δρχ.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ Ἐργολάβοι καὶ ἐμπειροτέχνη μετ' ἐγγυήσιν 50) ἐπὶ τῆς ἀνω δαπάνης.

Πλείονος πληροφορίας δύνανται οἱ βουλομένοι νὰ λάβωσι κατ' ἐκάστην παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου. Ἐν Παραμυθίᾳ τῇ 26)3) 1663 Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐφορείας.

Ε